

SAMENVATTING

104935

Beroep tegen ontslag op grond van artikel H-51 CAO BVE, in verband met gebruikmaking van FPU.

Partijen hebben in 2002 een vaststellingsovereenkomst gesloten waarin onder andere is opgenomen dat de werknemer uiterlijk 1 oktober 2006 gebruik zal maken van de FPU. In 2006 is dit echter niet gebeurd en nu heeft de werkgever alsnog de werknemer ontslag verleend. Daarbij heeft hij aangegeven dat dit gebeurt op verzoek van de werknemer. In de vaststellingsovereenkomst kan niet anders worden gelezen dan dat van de werknemer een beëindigingshandeling van de arbeidsovereenkomst gevraagd wordt op het moment dat hij gebruik gaat maken van de FPU. De werknemer heeft weersproken dat hij een dergelijke beëindigingshandeling heeft gepleegd en weersproken dat hij op 1 juni 2011 gebruik wilde maken van de FPU. Ook is niet gebleken van een beëindigingshandeling van de werknemer. Aldus kan de ontslagbrief van de werkgever niet anders gelezen worden dan als het eenzijdig door de werkgever beëindigen van het dienstverband met de werknemer. Van een verzoek tot ontslag door de werknemer is echter geen sprake. Het ontslag mist feitelijke grondslag.

Beroep gegrond

UITSpraak

in het geding tussen:

de heer A, wonende te B, hierna te noemen A
gemachtigde: De heer mr. S.A. Tan

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: Mevrouw mr. S.E.H. van Thoor

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 11 april 2011, ingekomen op 11 april 2011, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 28 februari 2011.

De beslissing hield in ontslag van A per 1 juni 2011, op grond van artikel H-51 CAO BVE, zijnde ontslag in verband met gebruikmaking van FPU.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 26 april 2011. De mondelinge behandeling vond plaats te Utrecht op 10 juni 2011.

A verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door mr. J. Koliijn, senior beleidsmedewerker, bijgestaan door genoemde gemachtigde.

De werkgever heeft een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

A is na een dienstverband bij E met ingang van 15 januari 2002 werkzaam bij C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE.

De overgang van A van E naar C hield verband met de overname van E door C.

Hierbij is tussen partijen een aantal afspraken gemaakt dat vastgelegd is in een vaststellingsovereenkomst. Eén van deze afspraken, opgenomen in artikel 1.2 van de vaststellingsovereenkomst, hield in dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen uiterlijk 1 oktober 2006 eenzijdig door A zou worden beëindigd om voor de volle omvang van zijn dienstverband gebruik te maken van de FPU-regeling. Aan deze afspraak is geen uitvoering gegeven. A is sinds november 2003 gedetacheerd naar F.

Per brief van 28 februari 2011 heeft de werkgever A meegedeeld dat in verband met genoemde bepaling uit de vaststellingsovereenkomst hem ontslag wordt verleend per 1 juni 2011 op grond van artikel H-51 CAO-BVE, zijnde ontslag in verband met gebruikmaking van FPU.

Tegen dit ontslag heeft A beroep ingediend bij de Commissie.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Partijen zijn overeengekomen dat A uiterlijk 1 oktober 2006 gebruik zou maken van de toenmalige FPU-regeling. In de praktijk is artikel 1.2 echter buiten toepassing belevend. A is ook na 1 oktober 2006 in dienst van de werkgever gebleven.

Hij heeft geen ontslagverzoek ingediend bij de werkgever. Artikel 1.2 uit de vaststellings-overeenkomst kan niet als een ontslagverzoek van A worden gelezen zodat er geen geldige reden voor ontslag is.

De werkgever voert aan dat de Commissie niet bevoegd is over het ontslag te oordelen omdat het in casu gaat om een ontslag op grond van artikel H-51CAO-BVE. Tegen een dergelijk ontslag staat op grond van artikel N-1 CAO-BVE geen beroep open bij de Commissie.

Een uitleg naar redelijkheid en billijkheid van artikel 1.2 van de vaststellingsovereenkomst brengt mee dat de arbeidsovereenkomst van A door opzegging op grond van artikel 1.2 van genoemde overeenkomst heeft plaats gehad. Ook de bewoordingen van artikel 1.2 geven steun voor deze interpretatie, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

De instelling is aangesloten bij deze Commissie.

De werkgever heeft als meest verstrekkende verweer gevoerd dat geen sprake is van een voor beroep vatbare beslissing zodat de Commissie niet bevoegd is over het beroep te oordelen.

De Commissie overweegt hierover dat in artikel 1.2 van voornoemde vaststellings-overeenkomst gesteld is dat door A uiterlijk 1 oktober 2006 eenzijdig de arbeidsovereenkomst tussen partijen zal worden beëindigd om voor de volle omvang (van zijn dienstverband) gebruik te maken van de FPU-regeling. Hierin kan naar het oordeel van de Commissie niet anders worden gelezen dan dat van A een beëindigingshandeling van de arbeidsovereenkomst gevraagd wordt op het moment dat hij gebruik gaat maken van de FPU. A heeft weersproken dat hij een dergelijke beëindigingshandeling heeft gepleegd en weersproken dat hij op 1 juni 2011 gebruik wilde maken van de FPU. Voorts is de Commissie niet gebleken van een beëindigingshandeling van A.

Aldus kan de brief van de werkgever van 28 februari 2011 niet anders gelezen worden dan als het eenzijdig door de werkgever beëindigen van het dienstverband met A.

Deze beëindiging houdt aldus een onvrijwillig ontslag in waartegen voor A beroep open staat op grond van artikel N-1 CAO-BVE.

Derhalve is het beroep gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.1.5 WEB. Omdat het beroep voorts binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

Het ontslag

De werkgever heeft aangegeven dat hij A heeft ontslagen op eigen verzoek. Zoals hiervóór al is overwogen door de Commissie is niet gebleken van een verzoek van A tot ontslag. De Commissie voegt hieraan toe dat een ontslagverzoek van een werknemer vanwege de verstrekende consequenties van een dergelijk verzoek duidelijk kenbaar en ondubbelzinnig gedaan dient te zijn. Voorts stelt artikel H-52 lid 1 CAO-BVE de eis dat een ontslagverzoek van een werknemer kenbaar wordt gemaakt bij aangetekend schrijven met redenen omkleed. Aan deze voorwaarden is in het geval van A niet voldaan.

Aldus wordt het ontslag van A niet gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde reden en mist zodoende feitelijke grondslag, zodat de Commissie het beroep gegrond zal verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 8 juli 2011 door mr. T.M.J. Smits, voorzitter, drs. K.A. Kool, drs. P. Koppe, mr. K.P. Piena en mr. D.A.M. Schilperoord, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunese, secretaris.

mr. T.M.J. Smits
voorzitter

mr. J.A. Breunese
secretaris